

Debatt

Svar: Utvecklingen i skogen gällande att nå miljömålen går åt fel håll

20 september 2022 08:15

Skogsföretagarna Pelle Sallin och Fredrik Eliasson [skriver i ÖP](#) 15 september att ”sedan 1980-talet har dagens skogsskötsel genomgått en mindre revolution. Hänsynen har på flera olika sätt ökat och kan lätt ses av den som vistas i skogen.” Hur kan dessa båda debattörer påstå något sådant? Den revolution vi med egna ögon kan se är att allt större delar av det jämtländska skogslandskapet är kalavverkat eller täckt av biologiskt utarmade ungsogsplantager med likåldriga bestånd i raka rader. Skogsstyrelsen är den myndighet som följer utvecklingen i skogen gällande hänsyn och i vilken mån de mål som riksdagen satt upp nås eller inte.

Skogsstyrelsen är solklar med detta, att utvecklingen i skogen gällande att nå miljömålen är negativ – det går åt fel håll. Sallin och Eliasson ägnar sig åt ”hitte-på” helt utan vetenskaplig evidens.

De ger sig också in och överprövar Sveriges Lantbruksuniversitets så kallade ”Rödlista”, dvs hotstatus för arterna i skogen. Om det sista exemplaret av en art i Sverige har dött eller inte är ekologiskt sett ointressant. Det som är intressant är om arterna fortfarande är reproducerande och hur dess utbredning i det skogsbrukade landskapet är i förhållande till ursprunget. Isolerade svaga populationer som inte längre förökas är dömda till undergång, de har passerat ett tröskelvärde och ingår senare i det som vetenskapligt benämns som utdöendeskuld. Många av de arter som är akut hotade på Rödlistan på grund av skogsbruket har utdragna levnadslinor och är att betrakta som utgångna.

Sallin och Eliasson tar till det halsbrytande försvaret av skogsbrukets utarmning med att ”många nya arter har återkommit till skogarna”. De exemplifierar med bäver, kronhjort och varg. Den senare skjuts regelmässigt bort via skyddsjaksbeslut om den visar sig i länet. Nu är det ju så att ingen av dessa arter har det minsta med att ”skogsbruket har blivit revolutionärt bättre sedan 1980-talet”. Bävren återinplanterades av människan 1922, kronhjorten finns i länet i huvudsak efter rymning från hägn.

Den kunskap som Sallin och Eliasson säger sig representera för att ”sköta skogarna i Norrland” kan möjligen ha relevans när det handlar om att få ut så mycket virke till industrin som möjligt på rationellast möjliga vis. Men skogsvårdslagens portalparagraf slår fast att miljö och produktion är två jämställda mål och här representerar de båda genom sin artikel arrogans och respektlöshet mot de av riksdagen beslutade miljömålen.

De försöker påskina att de båda, genom sitt skogsföretagande brukar skogarna ”på ett naturligt sätt”. Kalhyggesbruket – där virket fraktas bort, marken vänds upp och ned, genetiskt identiska plantor sätts i raka rader, det gallras efter kanske 40 år och kalhuggs igen efter 80-100 år – är så långt från ett naturligt skogsekosystem man kan komma. Med en vetenskaplig grund kan möjligen skogsdebatten leda till något bättre, men med hitte-på och arrogans tas inte ett myrstege åt samförstånd.

Styrelsen för Naturskyddsföreningen Jämtland-Härjedalen